

Folketingets Retsudvalg

Christiansborg
1240 København K

Bilag 1

Henvendelse til Folketingets Retsudvalg om Databeskyttelsesloven (L 68)

Forsikring & Pension henvender sig til Folketingets Retsudvalg om L 68 af følgende grunde:

Samtykke som behandlingshjemmel

Forsikring & Pension mener, at lovforslaget bør beskrive og fremhæve betydningen af de skærpede krav til et gyldigt samtykke og tage højde herfor i lovforslaget. EU-Kommissionen har ved flere lejligheder også over for forsikringsbranchen tilkendegivet, at samtykke i nogle situationer er en problematisk behandlingshjemmel.

National særregulering

Lovforslaget fastslår, at der "inden for en lang række områder er mulighed for, at der i national ret kan fastsættes bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af forordningen." Der er mange steder i forordningen bestemmelser, der tillader supplerende national regulering. Forsikring & Pension er imidlertid ikke enig i, at der, uden for de klare bestemmelser i forordningens artikel 6, stk. 2 og 3, er hjemmel til at opretholde nationale bestemmelser for så vidt angår behandling af artikel 6-oplysninger

Lukkede høringsprocesser

Databeskyttelsesforordningen vil på en række punkter blive suppleret med bl.a. vejledninger. Datatilsynet vil sammen med bl.a. Justitsministeriet udstede vejledninger på en række områder. Vejledningerne må forventes i praksis at få stor betydning for virksomhederne. Tilsvarende vil der på EU-niveau ved Article 29 Working Party (i det følgende WP 29), hvor Datatilsynet er repræsenteret, blive udstedt en række guidelines. Forsikring & Pension finder det kritisabelt, at vejledninger og guidelines reelt udstedes uden forudgående offentlige høringer.

De nævnte punkter uddybes nedenfor og suppleres med en række yderligere, mere konkrete bemærkninger til lovforslaget.

.....

23.11.2017

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
Fax: 41 91 91 92
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Claus Tønnesen
Juridisk rådgiver
Dir. 41 91 90 47
ct@forsikringogpension.dk

Vores ref. CT/hes
Sagsnr. GES-2017-00224
DokID 349627

Indledning

Forsikrings- og pensionselskaber skal, når de tegner forsikringer, bedømme risikoen for skaders indtræden og fastsætte pris og vilkår for forsikringen. Derudover skal de behandle indtrådte skader. I de nævnte situationer er selskaberne helt afhængige af adgangen til bl.a. personoplysninger. Kernen i forsikringsvirksomhed er således bedømmelse af oplysninger om forsikringstagerne og de skadelidte.

De nævnte pligter for forsikrings- og pensionselskaberne er begrundet i hensyn til de andre forsikringstager og den finansielle regulering, herunder krav om solvens og forretningsmæssig forsigtighed. Selskaberne må således ikke påtage sig forpligtelser eller udbetale erstatninger, som de skadelidte ikke har krav på. Manglende eller urigtige oplysninger om i øvrigt relevante forhold kan føre til begrænsning af forsikringsmulighederne og til, at forsikringsselskaberne kan være nødsaget til at afvise forsikringsdækning.

Forsikring & Pension har i det store og hele under den nuværende persondatalov kunnet indhente og anvende de nødvendige oplysninger med de nuværende behandlingshjemler. Forsikring & Pension bakker derfor på de fleste punkter også op om den igangværende reform af databeskyttelsesreglerne. På enkelte, men vigtige punkter, giver reformen imidlertid anledning til væsentlige vanskeligheder i forsikringsbranchen, jf. nærmere nedenfor.

Samtykke som behandlingshjemmel

Den eksisterende regulering

Forsikrings- og pensionselskaberne har hidtil i vidt omfang baseret behandlingen af personoplysninger på samtykke fra forsikringstageren.

Denne praksis har også været nødvendiggjort af de såkaldte videregivelsesregler i kapitel 9 i lov om finansiell virksomhed. Reglerne kræver som udgangspunkt skriftligt samtykke fra den pågældende kunde, for at et forsikringsselskab kan videregive oplysninger. Det bemærkes i den forbindelse, at videregivelse af personoplysninger også er en nødvendig forudsætning for, at forsikrings- og pensionselskaber kan indhente oplysninger fra tredjeparter, bl.a. på grund af kravet om sikker identifikation og begrænsning af indhentede data til det nødvendige.

De nævnte regler i lov om finansiell virksomhed blev i sin tid indført for at forhindre, at fortrolige personoplysninger blev videregivet fra livs- og pensionsforsikringsselskaberne til bankerne inden for de dengang nyetablerede finansielle koncerner. Regelsættet fik imidlertid et langt bredere anvendelsesområde, end det oprindelige formål tilsagde.

På baggrund af indholdet af L 68 med tilhørende lovbemærkninger og det forhold, at der ikke i denne omgang vil blive ændret i videregivelsesreglerne i lov om finansiell virksomhed, er der lagt op til, at samtykke også fremover i de fleste tilfælde vil være eneste mulige behandlingshjemmel for videregivelse af personoplysninger fra forsikrings- og pensionselskaber.

Det er på den baggrund misvisende, at lovforslaget slet ikke nævner, at der med databeskyttelsesforordningens artikel 7 sker en vigtig ændring af kravene til et

gyldigt samtykke. Fraværet af oplysninger herom i lovforslaget er især overraskende i betragtning af, at der i Betænkning 1565, s. 168-83 udførligt er redegjort for, at kravene til et gyldigt samtykke er skærpet.

Forsikring & Pension

Vores ref. CT/hes

Sagsnr. GES-2017-00224

DokID 349627

Problemet er, at skærpelsen ikke giver mening i alle sammenhænge. EU-Kommissionen har således på et nyligt afholdt møde med deltagelse af bl.a. den europæiske forsikringsorganisation, Insurance Europe, udtalt, at brugen af samtykke som behandlingshjemmel i forsikrings-selskaber, i forhold til sundhedsoplysninger, må betragtes som problematisk. Kommissionen henviste i den forbindelse medlemslandene til at gennemføre supplerende national regulering for at afbøde de dermed forbundne problemer. Insurance Europes referat af det nævnte møde er vedlagt som **Bilag 2**.

Forsikring & Pensions forslag

Konkret foreslår Forsikring & Pension, at det i lovforslaget præciseres, at behandlingshjemmelen i forordningens artikel 9, stk. 2, litra f, hhv. artikel 6, stk. 1, litra b, kan bruges af forsikrings- og pensions-selskaberne som hjemmel for indhentning, behandling og videregivelse af personoplysninger ved såvel tegning og ændring af forsikringer, som ved skadebehandling.

Baggrunden for Forsikring & Pensions forslag er følgende:

Det fremgår af lovudkastets § 7, stk. 1, at forbuddet i forordningens artikel 9, stk. 1 mod at behandle de i bestemmelsen opregnede personoplysninger, herunder helbredsoplysninger, bl.a. ikke gælder, når betingelserne i artikel 9, stk. 2, litra f er opfyldt. Betingelserne er, at "Behandling er nødvendig for, at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, eller når...". Formuleringen af litra f svarer til bestemmelsen i Persondatalovens § 7, stk. 2, nr. 4.

Forsikring & Pension anser denne hjemmel for helt central. Det grundlæggende formål med en forsikrings- eller en pensionsaftale er således at muliggøre den registreredes fastlæggelse af et retskrav ved skadesanmeldelse og udbetaling af erstatning i hele aftaleperioden og også efter aftaleforholdets ophør, men dog inden for eventuelle anmeldelses- og forældelsesfrister.

Forsikring & Pension skal på den nævnte baggrund foreslå, at det f.eks. af lovforslagets § 7, stk. 1 kommer til at fremgå, at retskravshjemmelen i forhold til forsikrings- og pensionsområdet skal forstås således, at personoplysninger, der er eller kan vise sig at være relevante i forhold til indgåelse og opfyldelse af en forsikrings- eller en pensionsaftale, herunder bedømmelse af aktuelle og potentielle skadebegivenheder, kan behandles med hjemmel i bestemmelsen. Dette naturligtvis forudsat, at kravene i anden lovgivning, herunder sundhedslovens krav ved indhentelse af helbredsoplysninger fra sundhedssektoren, overholdes.

Som yderligere begrundelse for det nævnte forslag henviser Forsikring & Pension til, at det helt grundlæggende i at drive forsikrings- og pensionsvirksomhed, som det er kommet til udtryk i forsikringsaftaleloven (§§ 21-23) og i erstatningsrettens almindelige principper om dokumentation for tab og tabsbegrænsningspligt, er, at forsikrings-selskaberne har mulighed for at indhente og kontrollere de nødvendige oplysninger, for at selskaberne kan bedømme rejste erstatningskrav. Kan selskaberne ikke sikkert og på effektiv måde få disse oplysninger og kontrollere deres rigtighed, vil konsekvensen ofte være, at selskabet må nægte at betale erstatning

eller evt. reducere erstatningen til skadelidte, hvilket næppe har været meningen med databeskyttelsesreglerne.

Forsikring & Pension

Forsikring & Pensions alternative forslag

Alternativt foreslår Forsikring & Pension, at det klart af lovforslaget eller af forarbejderne til dette kommer til at fremgå, at et samtykke til indhentning, behandling og videregivelse af personoplysninger, som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 9, i forbindelse med forsikringstegning, ændring af forsikring eller skadebehandling i et forsikringsselskab, og med mindre helt særlige forhold gør sig gældende, kan betragtes som afgivet frivilligt i databeskyttelsesforordningens artikel 7's forstand, jf. også forordningens artikel 4, pkt. 11). Den nævnte fortolkning understøttes af formuleringen af artikel 7, stk. 4 i databeskyttelsesforordningen samt af Datatilsynets vejledning om kravene til et samtykkes frivillighed i forbindelse med kontraktindgåelse og opfyldelse af kontrakter.

Vores ref. CT/hes

Sagsnr. GES-2017-00224

DokID 349627

Begrænset hjemmel for supplerende national regulering i forhold til artikel 6-oplysninger

Forsikring & Pension har, som nævnt i det indledende resumé, hæftet sig ved, at det i pkt. 1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger flere steder er fremhævet, at databeskyttelsesforordningen inden for en lang række områder indeholder mulighed for at fastsætte nationale regler, herunder regler som supplerer reguleringen i databeskyttelsesforordningen.

Betænkning 1565 indeholder (s. 139-68 og især s. 159-61), bl.a. med henvisning til præambelbetragtning 10 i databeskyttelsesforordningen, en længere redegørelse for, i hvilket omfang der efter Justitsministeriets opfattelse er mulighed for at fastsætte supplerende behandlingsregler til artikel 6 om de af artiklen omfattede "almindelige" personoplysninger.

Som Forsikring & Pension læser det nævnte afsnit i betænkningen, ser det ud til, at der efter ministeriets opfattelse også på dette område er et ganske stort råderum for, at medlemsstaterne kan opretholde at gældende regulering, ligesom ny regulering kan introduceres.

Forsikring & Pension er ikke enig i denne opfattelse. Grundene er:

- Databeskyttelsesforordningen indeholder i artikel 6, stk. 2 og 3 præcise bestemmelser, hvorefter medlemsstaterne i forhold til den behandling af personoplysninger, som finder sted efter litra c og e i artikel 6, kan opretholde eller indføre specifikke bestemmelser. For private virksomheder som forsikrings- og pensionsselskaber er det især litra c, der handler om behandling, som er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som er relevant. Den meget præcise formulering af artikel 6, stk. 2 og 3 gør det efter Forsikring & Pensions opfattelse særdeles nærliggende at slutte modsætningsvist fra bestemmelserne, således at det ikke i forhold til de andre behandlingshjemler i artikel 6, stk. 1 er muligt at fastsætte supplerende krav til behandlingen.
- Forsikring & Pension finder det nævnte resultat bestyrket af formålet med forordningen, som har været så vidt muligt at skabe ensartede rammer for databeskyttelsen i EU. Dette formål må indebære, at hjemler i forordningen til national regulering må fortolkes indskrænkende og ikke udvidende, som det sker i Betænkning 1565's fortolkning i forhold til det nationale råderum i forordningens artikel 6.

Forsikring & Pension skal på den baggrund foreslå, at Retsudvalget anmoder Justitsministeriet om en supplerende redegørelse om det rejste hjemmelsspørgsmål og indhenter en udtalelse fra EU-kommissionen om spørgsmålet, inden lovbehandlingen i Folketinget afsluttes.

Vores ref. CT/hes
Sagsnr. GES-2017-00224
DokID 349627

Ingen høringsprocesser om vigtig supplerende regulering

Databeskyttelsesforordningen har form af en rammeregulering, som suppleres af bl.a. en række guidelines fra EU. Frem til foråret 2018 udstedes disse guidelines af Article 29 Working Party (i det følgende WP 29), som er etableret af EU-Kommissionen. WP 29 består i hovedsagen af repræsentanter fra ledelserne af data-tilsynsmyndighederne i de respektive EU-lande.

Den danske regering har endvidere besluttet, at der skal udstedes et større antal vejledninger om databeskyttelsesreformen. Datatilsynet står for udarbejdelsen af de fleste af vejledningerne. Da Datatilsynet deltager i forberedelsen af og godkendelsen af de endelige guidelines og vejledninger må det forventes, at begge typer af regulering i praksis vil få afgørende betydning for fortolkningen og anvendelsen i konkrete tilsynssager.

Det er på ovennævnte baggrund uforståeligt, at hverken WP 29 eller de danske myndigheder iværksætter reelle høringer om udkast til guidelines hhv. de danske vejledninger på et tidspunkt, hvor indholdet endnu er åbent for input udefra. Forsikring & Pension har sammen med Insurance Europe kritiseret de manglende offentlige høringer om udkast, men dette har ikke ført til ændringer.

Eneste tilløb til reel inddragelse af omverdenen er iværksat af WP 29, som i praksis vedtager og offentliggør færdige vejledninger med en frist på 6 uger til at komme med bemærkninger. Det siger sig selv, at 28 enige eller "samtykkende" datatilsynsrepræsentanter vil være vanskelige at flytte efter offentliggørelsen af et i princippet færdigt resultat, som i øvrigt ofte er udtryk for et kompromis.

Forsikring & Pension finder, at den nævnte praksis svækker virksomhedernes ejerskab til databeskyttelsesreformen og ikke svarer til den danske tradition for åbenhed i forhold til såvel lovgivning som supplerende administrativ regulering.

WP 29's og datatilsynenes uafhængighed er ikke anfægtet

Forsikring & Pension og Insurance Europe er ved flere lejligheder fra WP 29 og fra Datatilsynet blev mødt med synspunktet om, at både WP 29 og Datatilsynet, er uafhængige i deres virksomhed.

Forsikring & Pension mener imidlertid, at "uafhængigheden" hér strækkes for vidt. Efter Forsikring & Pensions opfattelse indebærer offentlige, reelle høringer imidlertid ikke tab af enekompetence i forhold til de endelige beslutninger om indholdet af ny generel regulering.

Forsikring & Pension opfordrer Folketingets Retsudvalg til, at der i forarbejderne til databeskyttelsesloven kommer til at indgå en klar opfordring til Datatilsynet om at iværksætte offentlige høringer om udkast til de danske vejledninger. Høringerne bør iværksættes på et tidspunkt, hvor indholdet ikke ligger fast, og der bør gives passende frister for høringsbidrag fra omverdenen. Tilsvarende foreslås

det, at Datatilsynet opfordres til i WP 29 og senere i Det Europæiske Databeskyttelsesråd at arbejde for tilsvarende offentlige høringer forud for vedtagelsen af guidelines.

Forsikring & Pension

Vores ref. CT/hes

Sagsnr. GES-2017-00224

DokID 349627

Nabotjek viser "overimplementering" på vigtige punkter

Forsikring & Pension har i det tidligere afsnit om hjemmelen for national regulering i forhold til artikel 6-oplysninger peget på, at der efter Forsikring & Pensions opfattelse er tale om delvis uhjemlet overimplementering, når det i Betænkning 1565 anføres, at den danske særlovgivning i bl.a. lov om finansiel virksomhed fuldt ud kan opretholdes, når databeskyttelsesforordningen træder i kraft.

I forlængelse heraf finder Forsikring & Pension anledning til at henlede Folketingets Retsudvalgs opmærksomhed på en række eksempler på en form for "overimplementering", der består i, at Danmark opretholder eller gennemfører supplerende regulering, som ikke findes og forventeligt heller ikke kommer til at findes i EU-lande, som vi i Danmark sædvanligvis sammenligner os med.

Eksemplerne er:

- Sverige, der har et **personnummer**, som ligner det danske, opererer i forhold til private virksomheders behandling af personnummer ikke med et krav om samtykke (lovforslagets § 11), men planlægger i stedet at gennemføre en "afvejningsregel", hvor ansvaret for fornuftig og afbalanceret behandling af personnummer pålægges den dataansvarlige. Der henvises til pkt. 12.4 i SOU 2017:39. En "afvejningsregel" forekommer i øvrigt Forsikring & Pension umiddelbart retssikkerhedsmæssigt mere betryggende for den registrerede person end en samtykkeregulering, især når man ser på den gennemsnitlige danskers adfærd og omhu i forhold til meddelelse af samtykke.
- Den særlige regulering i form af **reglerne om videregivelse af kundeoplysninger i kapital 9 i lov om finansiel** og det deri indeholdte krav om skriftligt samtykke til videregivelse findes ikke i andre EU-lande, herunder heller ikke i lande, som vi i Danmark normalt sammenligner os med. Som nævnt tidligere i denne henvendelse, mener Forsikring & Pension ikke, at der er i databeskyttelsesforordningens er hjemmel til at opretholde denne lovgivning i forhold til videregivelsen af artikel 6-oplysninger, bortset fra tilfælde, hvor dette sker efter artikel 6, stk. 1. litra c (og e).

Forsikrings- og pensionssekskabernes behandling af følsomme personoplysninger (artikel 9-oplysninger) til statistiske formål

§ 10, stk. 1 i lovforslaget indeholder en begrænsning i forhold til forordningens art. 89, stk. 1, som efter Forsikring & Pensions opfattelse ikke er hensigtsmæssig, og som i betydeligt omfang vil vanskeliggøre selskabernes mulighed for at udarbejde de statistikker, som de efter den finansielle lovgivning har pligt til at udarbejde som grundlag for deres virksomhed og ledelsen af denne.

Det fremgår således af lovforslagets § 10, stk. 1, at oplysninger som nævnt i databeskyttelsesforordningens art. 9, stk. 1, og artikel 10 må behandles i følgende situationer (vores understregninger):

"... hvis dette alene sker med henblik på at udføre statistiske eller videnskabelige undersøgelser af væsentlig samfundsmæssig betydning, og hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af undersøgelserne".

Art. 89, stk. 1 i forordningen indeholder ikke et krav om, at statiske formål eller undersøgelser skal have væsentlig samfundsmæssig betydning, idet bestemmelsen har følgende ordlyd:

"Behandling til arkivformål i samfundets interesse, til videnskabelige eller historiske forskningsformål eller til statistiske formål skal være underlagt fornødne garantier for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder i overensstemmelse med denne forordning".

Desuden er formuleringen "*statistiske formål i overensstemmelse med artikel 89, stk. 1*" anvendt i de øvrige bestemmelser i forordningen, der omfatter behandling til brug for statistik, herunder i art. 9, stk. 2, litra j.

Det er afgørende for forsikrings- og pensionssekskaberne, at formuleringen i lovudkastets § 10, stk. 1, ikke er mere snæver end forordningens art. 89, stk. 1. Baggrunden er, at sekskaberne i vidt omfang og for at leve op til tilsynsmæssige krav i bl.a. Solvens II-reformen fra EU, der trådte i kraft 1. januar 2016, er forpligtet til at sikre, at de påtager sig risici og fastsætter præmier på et grundlag, som rummer en meget en høj grad af sikkerhed for og kan honorere deres forpligtelser på såvel kortere som længere sigt. Statistikkerne ligger til grund for de løbende aktuarmæssige beregninger af sekskabernes forsikringsrisici og hensættelser til dækning af indtrådte skader mv. og danner i mange tilfælde også grundlaget for sekskabernes indberetninger til Finanstilsynet.

Forsikring & Pension forslår på denne baggrund primært, at betingelsen om "væsentlig samfundsmæssig betydning" udgår af lovforslagets § 10, jf. også den klare formulering i artikel 5, stk. 1, b i databeskyttelsesforordningen. Som alternativ forslås det, at det i lovteksten eller i bemærkningerne til § 10 præciseres, at udarbejdelse af statistikker, der er en følge af den finansielle eller anden lovgivning, opfylder betingelsen i § 10 om at være "af væsentlig samfundsmæssig betydning".

Som nærmere begrundelse for dette forslag henviser Forsikring & Pension til, at forsikrings- og pensionssekskaberne udfører en række statistiske analyser med henblik på at kvalificere risikoen for bl.a. at dø eller at blive invalid, ligesom årsagssammenhænge i forhold til mulige forklarende variable søges afdækket. Dette gøres for, at sekskaberne kan foretage præcise forsikringshensættelser og tilbyde rimelige priser over for kunderne og for at kunne igangsætte de relevante forebyggende indsatser, bl.a. med henblik på at få de syge tilbage på arbejdsmarkedet. Statistikkerne har – udover at være forudsat i tilsynslovgivningen - derfor i høj grad også et bredere samfundsmæssigt sigte. Store dele af statistikkerne må nødvendigvis kræve, at de pågældende personer kan identificeres, således at der aktuelt og senere tillige kan udarbejdes statistikker, der kombinerer data fra forskellige delstatistikker.

Såfremt Retsudvalget ikke umiddelbart kan tilslutte sig Forsikring & Pensions ønske foreslås det, at der indhentes en udtalelse fra Finanstilsynet med henblik på nærmere belysning af den finansielle lovgivnings krav og forventninger til forsikrings- og pensionssekskabernes statistikgrundlag, hvori der indgår følsomme personoplysninger.

Behov for overgangsordning i forhold til anvendelse af straffebestemmelserne i lovforslagets §§ 41-42

Forsikring & Pension har med tilfredshed noteret sig, at regeringen med lovforslaget lægger op til, at idømmelse af straffe for overtrædelse af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven fortsat er et domstolsanliggende. Forsikring & Pension finder dog, at lovforslagets § 42, der indfører adgang for Datatilsynet til i en række situationer at anvende administrative bødeforlæg, af retssikkerhedsmæssige grunde bør udgå. Bøde- og fængselsstraf bør således som på de fleste andre retsområder i Danmark udelukkende være et domstolsanliggende.

Forsikring & Pension har også med tilfredshed noteret sig, at det i pkt. 2.8.3.10 i de almindelige lovbemærkninger er fremhævet, at der kan være såvel formildende som skærpende omstændigheder i den enkelte sag. Og endvidere, "...at tilsynsmyndigheden - alt efter omstændighederne - (vil) kunne beslutte, at en overtrædelse i første omgang sanktioneres med et påbud, og at der først, hvis påbuddet overtrædes, skrives til bødeforlæg efter lovforslagets § 42 eller til politianmeldelse."

Lempelig sanktionspraksis i den første tid efter ikrafttræden af databeskyttelsesreformen

Databeskyttelsesreformen rummer meget betydelige udfordringer også for private virksomheder. Det gælder også virksomheder, som har levet op til de hidtil gældende reglerne i persondataloven.

Databeskyttelsesreformen vil således indføre en række nye pligter for virksomhederne og nye rettigheder for de registrerede. Eksemplerne er ganske mange, men blandt de vigtige er de ændrede krav til et samtykkes gyldighed, pligten til at udpege DPO, som skal være på plads fra "day one", retten til dataportabilitet, krav om DPIA'ere, dokumentation og transparens for alle væsentlige processer osv.

Forsikringssselskaberne har i princippet været bekendt med hovedtrækkene i databeskyttelsesreformen siden vedtagelsen af databeskyttelsesforordningen i maj 2016. Det er dog samtidig et faktum, at forordningen på de fleste områder kun indeholder rammebestemmelser, som i mange tilfælde er uklare, og som også efter deres indhold kan eller skal udfyldes af supplerende bestemmelser på EU-niveau. Hertil kommer, at der som bekendt er mange bemyndigelser i forordningen til supplerende og præciserende national lovgivning, hvad L 68 og L 69 samt videregivelsesreglerne i lov om finansiel virksomhed er klare eksempler på

Forsikring & Pension har forståelse for, at en reform af det omfang og den karakter, der ligger i databeskyttelsesforordningen, ikke i alle detaljer kan konkretiseres inden for et kortere tidsrum end det faktisk bliver tilfældet. Forsikring & Pension finder dog samtidig anledning til at gøre Retsudvalget og de ansvarlige myndigheder på databeskyttelsesområdet opmærksom på følgende:

- Det første og afgørende fortolkningsbidrag med redegørelse for gældende ret og indholdet og fortolkningen af databeskyttelsesforordningen forelå først et lille års tid efter forordningens vedtagelse i form af Betænkning 1565 fra Justitsministeriet

Forsikring & Pension

Vores ref. CT/hes

Sagsnr. GES-2017-00224

DokID 349627

- Det første udkast til lov om gennemførelse og supplerende af databeskyttelsesforordningen forelå først i juli 2017, hvor den almindelige danske sommerferieperiode netop havde taget sin begyndelse
- De første guidelines fra WP 29 fremkom først ca. et år efter forordningens vedtagelse, og arbejdet med guidelines vil tidligst blive afsluttet i løbet 2018, uden at der på nuværende tidspunkt ligger konkrete, offentliggjorte planer for arbejdet
- De sidste af de indtil nu planlagte vejledninger fra de danske myndigheder vil først foreligge i januar 2018,

Sammenfattet har virksomhederne, herunder forsikringsselskaberne, i langt størstedelen af perioden fra reformens vedtagelse og til dens ikrafttræden på mange vigtige områder manglet og stadig ikke modtaget afgørende oplysninger om de retlige rammer og krav i databeskyttelsesreformen og har dermed ikke endeligt kunnet vurdere, hvad der skal til for at leve op til kravene i reformen.

Forsikring & Pensions forslag

Forsikring & Pension anser det på den baggrund af hensyn til virksomhedernes retssikkerhed for rimeligt, at det i pkt. 2.8.3.10 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget tilføjes, at proportionalitetsprincippet tilsiger en generelt lempelig fortolkning og anvendelse af lovens straffebestemmelser i den første tid efter ikrafttræden af databeskyttelsesreformen. Dette bør ikke kun være gældende på områder, hvor databeskyttelsesreformen stiller helt nye krav til virksomhederne, men også på områder, hvor hidtil gældende ret har været uklar.

Oplysningerne om de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet af lovforslaget er upræcise og misvisende

Forsikring & Pension har noteret sig, at det - i modsætning til hvad tilfældet var i det lovudkast som var i høring i sommeren 2017 - nu af lovforslaget fremgår, at databeskyttelsesforordningen har økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. Forsikring & Pension havde gerne set, at den i korte sætning var blevet udbygget med ordene "meget betydelige".

Det fremgår nu også af det korte afsnit (pkt. 4 i de almindelige bemærkninger), at lovforslaget "... ikke i sig selv forventes at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv. af betydning".

Forsikring & Pension mener, at det havde været mere retvisende at oplyse, at de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet "ikke forventes at ændre sig væsentligt" som følge af lovforslaget, idet der i det store og hele vil være tale om en videreførelse af gældende ret inden for de områder, som fremover reguleres af lovforslaget. Det burde endvidere fremhæves, at den supplerende danske regulering, som er en følge af hidtil gældende ret og af lovforslaget, i sig selv medfører ganske betydelige, løbende omkostninger og administrative byrder for erhvervslivet.

Afsluttende bemærkninger

Forsikring & Pension står til rådighed for yderligere oplysninger og vil i lyset af det videre forløb i forhold til behandlingen af L68 overveje at anmode Retsudvalget om foretræde for udvalget.

Venlige hilsener

Claus Tønnesen

Forsikring & Pension

Vores ref. CT/hes

Sagsnr. GES-2017-00224

DokID 349627